

בס"ד

שימי מספר על

נס החנוכה

שימי הוא ילד דימוני שיקח אתכם לתוך

תקופת האכזבים, והכל בדמיון מוחלט וחוויה ממשית.

חומר: ישראל אולאי ישראל

שְׁלוֹם יְלָדִים חֲמוּדִים.

אני שימי נכדו הקטן של יהודה המכבי, אני
בטוח שהנכם כבר מכירים את הסבא הגיבור
שלי! כן כן, אינכם טועים סבי הגיבור
והצדיק בנו של מתתיהו הכהן הגדול שנלחם
והכה בעוצמה ובגבורה רבה ביוונים.

אתם בטח כבר סקרנים לדעת את הסיפור
האמיתי של הנס הגדול שארע במלחמת
המכבים מול היוונים ובעיקר את נס פח
השמן.

ובכן, כדאי שתשבו במקום שקט ללא
הפרעות למיניהם והתנתקו מכל הסובב
אתכם, היו מרוכזים והחזיקו חזק.
אני הולך לספר לכם את כל מה שראיתי במו
עיני כשהייתי עם סבא שלי "יהודה המכבי"
בדיוק באותה תקופה לפני מאות שנים...

הכל החל באישון לילה, זה הלילה שהלכתי
לישון אצל "סבא יהודה" כולנו התגוררנו
בירושלים עיר קודשנו ותפארתנו. הרחובות
היו חשוכים וריקים מכל אדם, רק אור הירח
האיר במקצת את העיר העתיקה.

ירושלים

**בדיוק באותו לילה סבא סיפר לי לפני השינה
את הסיפור על "שמשון הגיבור", כל כך
אהבתי את הסיפורים של סבא לפני השינה.**

**לילה טוב סבא, תודה על הסיפור הנפלא...
לילה טוב שימי נכדי החמוד, הגיע העת
לישון נאמר יחד "שמע ישראל וכך תוכל
להירדם עם חלומות מתוקים...**

וכך יצא סבא יהודה מחדרי וישב ליד שולחנו
עם נר דלוק והיה עוסק בלימוד התורה אל
תוך השעות המאוחרות של הלילה.

אכן נרדמתי וערבה שנתי, ואפילו חלמתי
כיצד שמשון הגיבור ניצח את האריה.

אך השנה הזו לא הייתה לאורך זמן, זאת
הייתה הפעם הראשונה שנאלצתי להתעורר
באמצע הלילה.

תוך כדי השינה שמעתי רעשים מוזרים
הנשמעים במרחק מה מהבית של סבא,
התעוררתי קצת מבוהל וכאשר פקחתי את
עיני, סבא כבר עמד ליד מיטתי.

סבא, מה הן הקולות המוזרים האלו ?
סבא תהה לרגע ואמר: זה נשמע כמו דהירת
סוסים רבים שמתקרבים לירושלים.

לפתע נשמעו נקישות על הדלת, נורא פחדתי.
סבא ניגש לפתוח את הדלת ושאל מי שם?
זה אני יוסף עם חבריי שמואל ויהושע.
יוסף הוא העוזר של סבא.
מה מביא אותך אלי באמצע הלילה? שאל
סבא את יוסף.
יהודה! חייבים לברוח מהר מירושלים,
אנטיוכוס מלך יוון שלח את פקידו פוליפוס
עם אלפי חיילים יוונים להרוג את כל מי
שימצא שומר תורה ומצוות, עלינו לעזוב
מיד את העיר.

אביך מתתיהו הכהן ציווה עלי לומר לך ולכל
היהודים לברוח לעיר מודיעין.

סבא לא היסס לדבריו של יוסף ומיד העיר
את כל אנשי הבית וביקש מכולנו להתכונן
ליציאה מן הבית, סבא מיד ניגש אלי ואמר
לי: שימי נכדי הצדיק, אסור לנו לפחד
מהיוונים עלינו לבטוח בה' יתברך והוא יציל
אותנו מידם, אני מבקש ממך להיות גיבור
כמו שאתה יודע.

ככבן סססבא אני לא מפחחחד!
מהאנטיטטטטקוסקוס המלך, והפולפופיס

הזה.

אָרעצ שאַלמי את סבא:
סבא מי לה ככלל
המלך אנטיוכוס הלה?

סבא השיב ואמר: אנטיוכוס הוא
מלך מקדוניה שביוון, לפני כשנה
הוא כבש את ארץ מצרים
ובגאותו הרבה עשה פסלים
מזהב בדמותו וגזר על חייליו
להניח פסל בדמותו בכל מקום

המלך
אנטיוכוס

לצערנו הרב כאשר הוא כבש את מצרים,
רבים מן היהודים המרו את דתם והתייוונו,
ואף שניים מתוכם, שְׁמֵעוֹן וּמִנִּיקָאוס עוררו
אותו ומלאו את ליבו לבוא ולכבוש גם את
ירושלים.

זהו שמי, אין זמן עוד לספר, את ההמשך
כבר תראה...

קדימה הזדרז ליציאה לעיר מודיעין.
מיד התלבשתי ונעלתי את נעלי החזקתי
בידי מקל והתכוננתי ליציאה כמו גיבור.

נראה את היוונים הרשעים
האלה מתעסקים איתי. אני צודק
יראה לאנטיכוסטוס הנה

כאשר כולם היו מוכנים יצאנו בזריזות רבה
לכיוון ההרים ומשם לכוון העיר מודיעין,
פגשתי בדרך המון יהודים מבוהלים אך
אמיצים, כולם הלכו אחרי סבא בנחישות
רבה. היו כאלה שהייתי צריך להרגיע אותם
שלא יפחדו ויבטחו בהשם יתברך

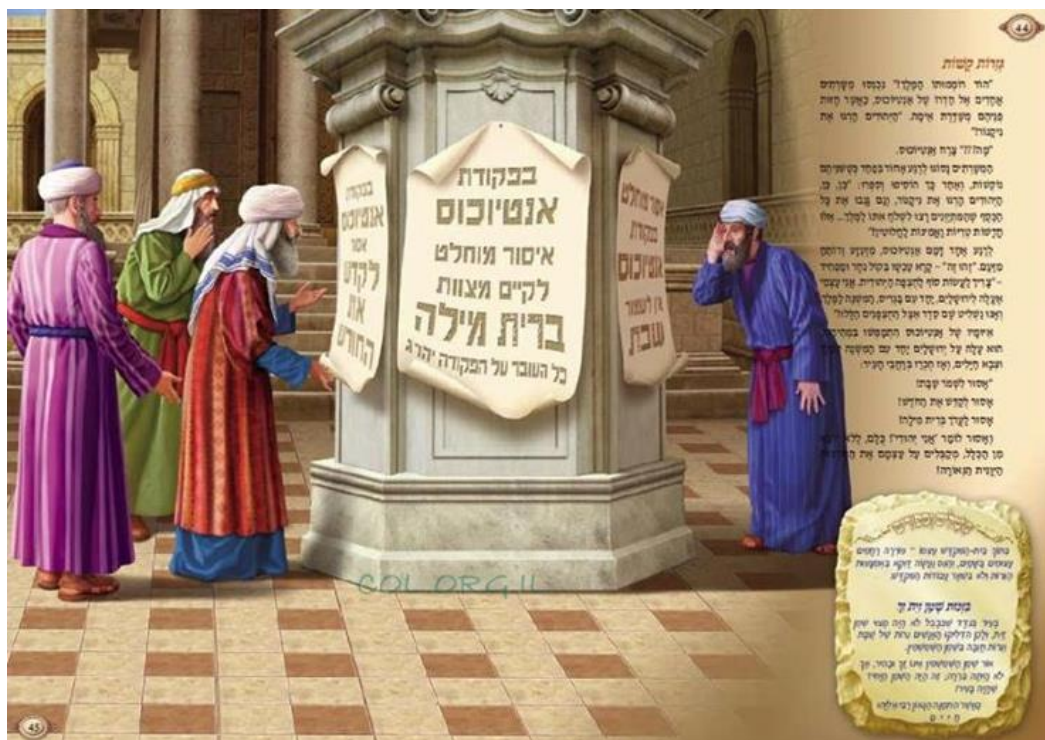

לצערנו הרב לא כולם הספיקו לברוח ועוד
בטרם הצליחו לצאת מביתם, נכנס הפקיד
הרשע פוליפוס עם חייליו הרבים לירושלים
וכל מי שלא היה מוכן להתייוון הוצא להורג.

היוונים הרשעים עברו בית בית וחיפשו ספרי תורה וכאשר הם מצאו את מבוקשם העלו הכל באש, בתי הכנסת ובתי מדרש הוצתו באש גדולה ונשרפו כליל יחד עם ספרי התורה הרבים שהיו שם.

בכל רחובות ירושלים נתלו שלטים גדולים :

היוונים השתלטו על ירושלים וגזרו על כל היהודים להתייוון ולהשתחוות לפסל של אנטיוכוס, אכן רבים מהם פחדו וסרו לגזרתו של אנטיוכוס והתייוונו להיות ככל היוונים.

ובכן, הדרך לעיר למודיעין הייתה מסובכת
ונורא מפרכת רצנו כולנו בן האבנים והעצים
והשבילים המעוקלים אך כולם היו אמיצים,
כאשר סבא עמד בראשם ולא הפסיק לעודד
את כולנו במשך כל אותה הדרך.
עם אור הבוקר הגענו לעיר מודיעין, שם
פגשנו את סבא רבה שלי מתתיהו הכהן
הגדול הוא אבא של סבא יהודה.

**כולנו התקבצנו סביב מתתיהו הכהן אשר
עמד על גבעה קטנה יחד עם כל חמשת בניו
הגיבורים ובראשם סבא שלי "יהודה
המכבי".**

**היה שקט מוזר כולם הביטו בעניים פקוחות
על הגבעה בה עמדו מתתיהו ובניו הגיבורים.**

**לפתע פתח מתתיהו בקריאה של גבורה:
יהודים אמיצים! הנכם שמעתם את אשר
עשה מלך יוון אנטיוכוס בעירנו ירושלים
האהובה. החריב והרג רבים מבני עמנו
שמסרו נפשם על קדושת השם יתברך ולא
שמעו לגזרותיו. אך לצערנו לא מעטים נפלו
ברשתו התייוונו והמירו את דתם אוי נא לנו
שארע לנו כך.**

**אך אל לכם ליפול ברוחכם עלינו להתחזק
באמונתנו במי שהוציאנו ממצרים וגאלנו
ביחד חזקה ובזרוע נטויה. עלינו לעמוד
בגופנו ולמסור את נפשנו בעד דתנו ויהדותנו.
ה' ילחם לנו ואנו נלך בביטחון מול אויבנו
הרשעים עד אשר תגבר ידינו עליהם ונחזיר**

את ירושלים ואת בית מקדשנו לידינו
כבתחילה.

הנה בני הגיבורים: יוחנן, שמעון, אלעזר,
יהודה ויונתן, ילכו חלוצים לפניכם וילחמו
בגבורה יחד אתכם מול האויב האכזר, זכרו
כי השם יתברך עמכם והוא ילחם לכם רק אל
תפלו ברוחכם חיזקו ואימצו למען קדושת עם
ישראל.

מי זהש אפי'....

מיד קראו כולם בקול גבורה:
השם הוא האלוקים, השם הוא האלוקים.
רצתי לסבא יהודה המכבי שלי, ואמרתי לו
אבל סבא היוונים רבים ואנו מעטים הם
לוחמים ואנו רק אנשים פשוטים וחלשים,
יש להם פילים ופרשים לאלפים ורבבות
חרבות וכלי מלחמה, הכיצד אפה נוכל בכלל
לעמוד מולם?

סבא חייך אלי ואמר: נכון שימי אתה אכן
צודק אנו מעטים מול רבים, וחלשים מול
גיבורים. אך ההבדל הוא גדול מאד, הם
נלחמים בכוחות עצמם ובוטחים בגבורתם
כבני אדם. אך אנו בני אברהם יצחק ויעקב
הבנים האהובים של השם אלוקינו, זכור
שכאשר יהושע בן נון נלחם בעמלק וניצח
אותם רק בהשגחת השם יתברך המחולל
ניסים, זכור את המצרים שהיו אלפים
ורבבות וכולם ברגע קט טבעו במי הים. אל
תדאג נכדי הגיבור, מי שעשה ניסים
לאבותינו יעשה גם לנו, ועכשיו גש עם כולם
להתכוון למלחמה.

כן סבא אני כבר מוכן ואולי אהיה כמוך,
"שימי המכבי".

הכל התחיל בשעת הצהריים, לפתע נשמע
קולו של השופר המחריד,
טוטוטוטו...טו...זה קול השופר של

**התצפיתן שהבחין בצבא היווני שמתקרב
במהירות למודיעין.**

**סבא מיד עלה לגבעה וקרא בקול גדול:
מי לה' אלי, מי לה' אלי..**

חיש מהרה רצו כל היהודים האמיצים ועמדו
לימינו של סבא "יהודה המכבי" כל כך
התפעלתי מהגבורה של סבא איך בין רגע
הפך הוא מסבא פשוט שהיה לומד תורה
ומספר לי סיפורי חז"ל לפני השינה לגיבור
ישראל.

סבא היה לבוש גלימה אדומה ועליו הייתה
ציצית גדולה בראשו מצנפת לבנה, בידו
הימנית חרב גדולה ובידו השמאלית מגן
עגול, עליו היה חרוט מגן דוד והשם, מכבי.

**סבא בקש מכולם להתחבא אחורי העצים
והאבנים ובמערות סביב ההרים ובעת
פקודתו לצאת ולהכות ביוונים.**

**אני נשארתי עם סבא יהודה וסבא רבה
מתתיהו ומעט יהודים לבושי בגדי מלחמה
וחרבות.**

עמדנו כגיבורים ומחכים לבואם של היוונים.

היוונים הרבים נכנסו בדהירת הסוסים
ישר אל תוך רחובות העיר עד אשר הגיעו
אלינו ונעצרו. הם היו רבים מאד, כולם לבשו
שיריוני לוחמים קסדות ברזל וחרבות

היה שקט מוחלט אני חייב להודות שברגע
הזה נורא פחדתי ונצמדתי לרגלים של סבא.
לפתע ירד מהסוס הלבן יווני בעל בגדי
מלכות ואדרת על ראשו, הוא התקרב
למתתיהו הכהן בצעדים קטנים צעד אחר
צעד עד אשר עמד מולו כמרחק שני צעדים.
ואז אמר בראש מורם: שמי פוליפוס פקידו
של מלכנו אנטיוכוס ירום הודו, אתה
מתתיהו הכהן הגדול מנהיג היהודים.

**אכן כן אמר מתתיהו.
ובכן, שמע בקולי מתתיהו איש חשוב ונכבד,
עשה כבקשת מלכנו אנטיוכוס גזור על בני
עמך להתייוון ולהשתחוות לפסל מלכנו ירום
הודו, ולא תמותו כאחיכם בירושלים.**

**מתתיהו הכהן הגדול הביט בעיניו האכזריות
של פוליפוס ואמר בנחישות ובגבורה רבה:**

**אנו בני אברהם יצחק ויעקב עושים את
מצוות מלכנו!! ואתם עשו כמצוות מלככם.
זה היה מחזה מדהים, הפוליפופיס הזה
הרים את גבותיו והחל להזיע, פניו היו
זועפות ועמד כמשתהה מה לעשות.
מיד קפץ אחד מחייליו שהיה יהודי מתייוון
ואמר אדונינו פוליפוס, עד מתי הנך שומע
בקול הזקן הזה נשלף חרבנו ונהרגהו יחד
עם בני עמו היהודים.**

**אדונינו פוליפוס!
עד מתי הנך שומע בקול הזקן הזה,
הבה נשלף חרבות ונהרוג אותו
יחד עם כל היהודים**

תוך כדי שהמתייוון הזה מדבר, הלך ותפס חזיר והעלה אותו על המזבח וקרא זה הקורבן לאנטיוכוס מלכנו.

מתתיהו הכהן הגדול לא יכל לעמוד למראה עיניו, ומיד קפץ עם חרבו והרג את היהודי המתיוון, ואז תקע בשופר שבידו תרועה גדולה, חיש מהרה יצאו כל היהודים מהמחבואים שלופי חרבות והתנפלו על כל היוונים בגבורה עזה ולא נחו עד אשר הרגו את כולם עם מנהיגם פוליפוס הרשע.

מרגע זה סבא יהודה אמר:
יהודים אמיצים, עלינו להתחבא במערות
ולהתכונן לצבא הגדול של אנטיוכוס הרשע.
אל לכם לפחד כלל מפניהם, השם יתברך
ייתן אותם בידינו בדרך נס, רק חזקו ואמצו
למסור נפשכם למען תורתנו ומולדתנו בני
אברהם יצחק ויעקב.

עוד בטרם הגיע עת החשיכה כולנו הסתתרנו
במערות חשוכים. מאד פחדתי מהחושך אך
סבא הרגיע אותי ומיד הדליק מדורה קטנה
שהאירה את המערה והפיצה חום נעים
לכולם.

**עם אור הבוקר הראשון נשמע קול השופר,
זה היה קול השופר של התצפיתן שהיה
יושב בראש הגבעה ומתצפת לכל כיוון שלא
יפתיעו אותנו היוונים.**

**עוד בטרם הסתיים קולו של השופר, לפתע
נכנס למערה שלנו אלעזר הגיבור אחיו של
סבא, הוא פנה לסבא יהודה ואמר:**

**אחי יהודה המכבי, עלינו לצאת מהמערות
ולהילחם ביוונים, התצפיתן זיהה אותם
מתקרבים אלינו עם אלפי חיילים רכובי
סוסים ופילים.**

סבא יהודה לא היסס לרגע ומיד קרא לכולם
ונתן הוראות כיצד לתקוף את היוונים. גם
אני לקחתי מגן ויצאתי אחרי סבא, אך סבא
עצר אותי ואמר לי: שימי נכדי הגיבור, אתה
תישאר במערה ותשמור על כל הילדים.
שמחתי מאד ואמרתי, אל דאגה סבא אני
אשמור על כולם, מרגע זה אני "שימי
המכבי".

**היוונים כבר הגיעו והחלו קרבות עזות בין
היהודים לבינם, הם היו רבים מאד, ההרים
היו מכוסים בחיילים יוונים, אלפי סוסים
ופילים ענקיים.**

**ואילו אנו היהודים הינו מעטים מאד לא
סוסים וללא פילים ובקושי שהיו לנו כלי**

מלחמה אך סבא שלי יהודה המכבי הגיבור
תמיד אמר שהשם נלחם לנו ואסור לפחד.
המלחמה ארכה המון זמן ימים וחדשים
ארוכים, קרבות קשות ומורכבות התנהלו אך
לאט לאט ראינו ניסים גדולים מן השמים.
איך שבדרך נס ממש יהודים מעטים
מנצחים אלפי חיילים חזקים.

**באחד מן הימים יצאתי מן המערה לראות
את הנעשה בחוץ, לפתע ראיתי איך אלעזר
האח של סבא שלי נכנס מתחת לפיל ענק
והורג את הפיל יחד עם החיילים היוונים
שהיו עליו אך זה היה נורא, אלעזר הגיבור
לא הצליח לברוח והפיל פשוט נפל עליו
ולצערנו הרב אלעזר אף הוא נהרג בקרב הזה.**

היוונים נורא פחדו והבינו שיש ליהודים
עזרה מן השמים. אז החלו הם לברוח ולזרוק
את החרבות שהיו בידיהם. אף המלך
אנטיוכוס ברח, אך נתפס ונהרג על ידי
היהודים הגיבורים.

לאחר שהיוונים ברחו מירושלים יצאנו
לרחובות העיר במחולות ושירי הודאה
להשם על הניסים הגדולים שעשה לנו.

**כולנו הזדרזנו להגיע לבית המקדש ולראות
האם היוונים פגעו במקום המקודש ביותר
לעם ישראל.**

**לקראת אור הבוקר הגענו לירושלים רצתי
ישר עם אח של סבא יונתן לפתח בית
המקדש. המחזה היה נורא הייננים שברו
והפכו את הכל, כל פחי השמן היו שבורים
ומרוסקים ואפילו המנורה הקדושה הייתה
מוטלת על הרצפה.**

**הכהנים מיד החלו לסדר ולנקות, ולהחזיר
כל דבר למקומו.**

**לפתע ראיתי כמה כהנים מתכופפים מתחת
לשולחנות ומאחורי דלתות ונראים
כמחפשים משהו. שאלתי את יונתן, מה הם
מחפשים. יונתן הסביר לי שחייבים מהר
להדליק את המנורה הקדושה אך כל
השמנים שהיו בפחים היו טמאים מכך
שהיוונים נגעו בהם ולכן הכהנים מחפשים
אולי ימצאו איזה פח חדש שלא נגעו בו
היוונים.**

**גם אני עזרתי לחפש יחד עם דודי הכהנים.
היו אלו שעות של מתח ודאגה, כל כך רציתי
שכבר נמצא שמן טהור להדליק את המנורה**

הקדושה. לפתע אחד הכהנים אמר בקול גדול, אחיי הכהנים בואו מהר יש כאן פח מתחת לערימת העצים, מהר עזרו לי להגיע אליו. רצנו כולם לעזור והתחלנו להרים את קורות העץ שהיו מעל פח השמן. לאחר שהצלחנו להגיע לפח השמן, הכהן הרים אותו בידיו והתחיל לבדוק אותו, כולם היו בשקט וחיכו לדבריו של הכהן, אז הוא הרים את ראשו ואמר בשמחה: ברוך השם זהו פח עם שמן טהור, ראו הנה חותמו של הכהן הגדול, זו הוכחה שהיוונים לא נגעו בפח הזה ועכשיו נוכל להדליק את המנורה.

איזו התרגשות של שמחה והודיה להשם
אלוקינו שעשה לנו נס כה גדול, שמתוך כל
הפחים הרבים שטימאו היוונים, אכן נמצא
פח אחד טהור.

הכהנים הזדרזו מאד והחלו לנקות את בית
המקדש והעמידו את המנורה הקדושה
במקומה. הכהן הגדול לקח את פח השמן
והחל למלאות את שבעת הנרות.

השמן אזל אמר הכהן הגדול, זה יספיק לנו רק ליום אחד ועד שיביאו לנו שמן חדש מהעיר תקוע יעברו שמונה ימים, שהרי מרחק ההליכה מירושלים לתקוע ארבע ימים לכל כוון, אין לנו מה לעשות אלא להתפלל לאבינו שבשמים, אולי יהיה פו נס. אכן כולנו התפללנו להשם יתברך והנה הפלא ופלא, המנורה דלקה יום ועוד יום ועוד יום, כך במשך שמונה ימים רצופים, זה היה נס גדול מאד.

כיצד כמות של שמן כל כך קטנה הספיקה
לשמונה ימים..

מהר מאד סיפור הנס הגדול התפרסם בכל
ירושלים והייתה שמחה גדולה עד מאד.
אז החליטו חכמי ישראל וקבעו שצריך
לעשות זכר לנס הגדול ולכן לאחר שנה בדיוק
קבעו חכמים שבכל בית ידליקו שמונה נרות
למשך שמונה ימים בכדי לפרסם את הנס
הגדול בכל שנה ושנה.

יש לקבוע את
הנס לדורות.
בכל בית
ידליקו נרות
משך שמונה
ימים.

גם אני הכנתי חנוכייה יפה מאד והנחתי
אותה בפתח החצר של ביתנו, זה היה
מראה מרהיב ומדליק לראות את כל הבתים
בירושלים מלאים בנרות מאירים.

חנוכה שמח

